

УДК 351

Шанаєва-Цимбал Л. О.,

здобувач Академії муніципального управління

МОДЕЛЬ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ТА ПЕРЕДУМОВИ ЇЇ РЕАЛІЗАЦІЇ

Анотація. У статті розглядається модель сталого розвитку та передумови її реалізації. Проаналізовано її постіндустріальну природу. Також у статті зазначаються суб'єктивні та об'єктивні чинники, які роблять неможливим реалізацію цієї моделі в умовах індустріального способу виробництва. Запропоновані основні критерії реалізації моделі сталого розвитку.

Ключові слова: модель, економічний розвиток, сталий розвиток, індикатори сталого розвитку, глобальне мислення та економіка, глобальна інтеграція, конкурентоспроможність, постіндустріальна модель.

Шанаева-Цымбал Л. О.,

соискатель Академии муниципального управления

МОДЕЛЬ УСТОЙЧИВОГО РАЗВИТИЯ И ПРЕДПОСЫЛКИ ЕЕ РЕАЛИЗАЦИИ

Аннотация. В статье рассматривается модель устойчивого развития и предпосылки ее реализации. Проанализирована ее постиндустриальная природа. Также в статье отмечаются субъективные и объективные факторы, которые делают невозможной реализацию этой модели в условиях индустриального способа производства. Предложены основные критерии реализации модели устойчивого развития.

Ключевые слова: модель, экономическое развитие, устойчивое развитие, индикаторы устойчивого развития, глобальное мышление и экономика, глобальная интеграция, конкурентоспособность, постиндустриальная модель.

Shanayeva-Cymbal Lyudmila,

Competitor Academy of Municipal Management

MODEL OF SUSTAINABLE DEVELOPMENT AND BACKGROUND OF ITS IMPLEMENTATION

Abstract. The article deals with a model of sustainable development and preconditions for its implementation. The analysis of post-industrial nature was made. The article indicates subjective and objective factors that make it impossible to implement this model in terms of the industrial model of production. The basic criteria of the model of sustainable development were suggested.

Today it is clear that Ukraine in the 21st century will implement its main national strategy, namely the ideology of sustainable economic development. The concept model was created by the international community and main ideology was presented for all mankind.

Today humanity is rapidly approaching to a new world-historical process of civilization. World Summit of Sustainable Development was held in Johannesburg in September 2002, where was announced the transition of humanity to a sustainable future. So, the mankind was set a strategic goal - to achieve the welfare of present generation but conserve natural resources and protect the environment from degradation.

Every year the international community detects an increasing interest to the environmental protection, sustainable development of countries and regions. Industrialized countries felt the approximation of the ecological crisis in the 70s of the twentieth century and quickly began to develop legislative and regulatory environmental protection measures, and then they began to implement them in the environmental management.

Ukraine's accession to the international community demands that Ukrainian enterprises and organizations should implement environmentally oriented management and must know the common modern rules and regulations of the area of environmental activity.

The globalization of modern economic development more and more exacerbates the problem of preserving the ecological balance of nature and balance between the main economic regions of the world.

The international community has not yet appropriate institutional structures. They cannot regulate the world economic system. The ability to influence to the dynamics and structure of economic development is based on the interaction of national economic complexes that come from the world market. (e.g. European Union).

The concept of sustainable development provides the tools and opportunity to outline a model of sustainable development of the world economy. Sustainable development must be seen as a concept that can be the basis for post-industrial development models. In terms of the industrial method of production implementation of this model is almost impossible. The existing level of development of productive forces and production method do not allow to achieve their goals through existing means.

Keywords: Model, economic development, sustainable development, indicators of sustainable development, global thinking and economics, global integration, competitiveness, post-industrial model.

Вступ. Сьогодення характеризується тим, що Україна у 21 столітті буде імплементувати свою головну державну стратегію, а саме ідеологію сталого економічного розвитку. На цій концепції побудована її модель яка визнана світовим співтовариством, як головна ідеологія розвитку усього людства у 21 столітті. Між тим, постає питання, чи може сьогодні теоретична концепція стати реальною моделлю економічного розвитку і дати практичний результат. У статті пропонується розглянути це питання адже відсутність формування відповідної законодавчої бази в Україні призводить до виснаження природних багатств і віддаляє нашу державу від світового курсу переходу на шлях сталого розвитку. Над проблемами сталого розвитку працювали такі іноземні та вітчизняні вчені як Ф. Джовані [1], А. Оніші [2], Р. Блінк [3], Г. Кларк [4], В. Джегатеzen [5], Е. Гонч [6], Б.Хьюс [7], М. Котабі [8], К. Снеддон [9], А. Єфремов [10], Л. Корнійчук [11], Л. Шостак [12], А. Філіпенко [13]. У науковій літературі досить глибоко та послідовно узагальнені та вивчені ідеї, принципи, стратегії та механізми реалізації даної концепції. Разом з тим методологічні прорахунки й досі не дозволили сформулювати більш менш чітку модель, в основі якої має бути розуміння глобальної природи подальшого сталого конкурентоспроможного економічного розвитку.

Постановка завдання. Обґрунтувати реалізацію моделі сталого економічного розвитку лише в умовах світового постіндустріального способу виробництва.

Результати. Сьогодні людство швидко наближається до нового всесвітньо-історичного процесу розвитку цивілізації. У вересні 2002 року в Йоханнесбурзі відбувся всесвітній самміт зі сталого розвитку, де було проголошено про перехід до сталого майбутнього. Отже, перед людством була поставлена стратегічна ціль - досягнути добробуту нинішнього покоління але при цьому зберегти природні ресурси і вберегти від деградації навколишнє середовище.

Світове співтовариство з кожним роком виявляє все більшу зацікавленість в охороні довкілля, забезпечення сталого розвитку країн і регіонів. Ще у 70-х роках двадцятого століття промислово розвинуті країни відчули наближення екологічної кризи і почали розробляти законодавчі та нормативні природоохоронні заходи, а потім почали інтенсивно їх впроваджувати в управлінні навколишнім середовищем.

Входження України до міжнародної спільноти вимагає від українських підприємств і організацій впровадження екологічно орієнтованих методів управління, а також знання єдиних сучасних норм і правил в галузі екологічної діяльності.

Національна економічна модель є фундаментальною методологічною базою формування стратегії національного економічного розвитку України. Вона забезпечує реалізацію конкретних заходів в економічній політиці держави задля досягнення мети на певному етапі суспільного розвитку. Поняття національної економічної моделі визначається як комплексна теоретико-методологічна система, яка спроможна забезпечити відповідний рівень добробуту населення. Множинність національних економічних моделей на сучасному етапі економічного розвитку зумовлена дією економічних законів, а глобалізаційні процеси, що відбуваються у світовій економіці, зумовлюють їх трансформацію.

Метою постіндустріального суспільства є розбудова держави на основі узгодження і гармонізації її соціальної, економічної, екологічної, інституційної, та духовної складових. Системний підхід та сучасні інформаційні технології дозволяють моделювати різні варіанти напрямків економічного розвитку країн, з високою точністю прогнозувати їхні результати та обирати найбільш оптимальні. На сьогодні більшість теоретиків та практиків світу вважають найбільш перспективною для третього тисячоліття модель «сталого економічного розвитку», яка з поглибленням її наукової обґрунтованості витіснить усі існуючі світові моделі як такі, що є фрагментарними та неспроможними забезпечити збалансований розвиток цивілізації.

Сталий розвиток - складна категорія, що включає крім економічних, соціальних та екологічних складових ще правову, політичну та духовну складову. Потрібно зазначити, що без нормативно-правового регулювання процесом сталого розвитку, без політичних програм та спрямувань, без свідомого прийняття дійсності не стає неможливим і сам сталий розвиток.

Сталий розвиток можна зобразити у вигляді молекули з шістьма рівнозначними ланцюжками, між якими спостерігається міцний взаємний зв'язок. Якщо один із компонентів розвиватиметься не правильно, відбуватиметься перекид в ту чи іншу сторону, таким чином порушуватиметься баланс між складовими та перед системою ставатиме загроза переходу із стану сталого розвитку у стан несталого розвитку.

Модель сталого економічного розвитку ґрунтується на доктрині сталого розвитку, яка уявляє собою сукупність ідей, концепцій, положень та постулатів різних наук, зокрема філософії, соціології, економіки, екології, і які вже лягли в основу документів ООН. Доктрина сталого розвитку – це системна суспільно-соціальна доктрина, яка спрямована на зміну стосунків людини і природи задля розширення можливостей економічного зростання, та на створення скоординованої глобальної стратегії виживання людства, орієнтованої на збереження і відновлення природних спільнот у масштабах, необхідних для повернення до меж господарської місткості біосфери.

Появі терміну «сталий розвиток» передували наукові праці засновника національної школи фізичної економії С Подолинського (1880 р.), який першим з'єднав «фізичне з економічним», класичне вчення В.І. Вернадського про біосферу та ноосферу, новаторські ідеї щодо цивілізаційного прогресу людства М. Руденка.

На сьогодні в світі не існує загально визнаного тлумачення терміну «сталий розвиток», адже в ньому самому вже закладені певні суперечності. У спеціальних словниках термін *sustainable* визначається як характеристика процесу або стану, який може підтримуватися невизначено довго, а термін “*sustainable development*” - як поліпшення якості людського життя при збереженні сталості підтримувальних екосистем. В доповіді Міжнародної комісії з питань екології та розвитку ООН під назвою «Our Common Future» (1987р.) поняття стійкий розвиток трактувалося просто і конкретно – це такий розвиток, який задовольняє потреби сучасності, але не ставить під загрозу здатність майбутніх поколінь задовольнити свої власні потреби. Між тим, співставити нагальні потреби сучасного та достатньо віддаленого майбутнього поколінь завдання практично не вирішуване. Разом з тим, таке не достатньо чітке визначення дало величезний поштовх до розробки нової філософії та ідеології світобачення, результатом якої є поява концепції (доктрини) стійкого (сталого) розвитку.

Декларації першої конференції ООН з навколишнього середовища в Стокгольмі (1972 р.), наукові доповіді Римського клубу (1997 р.) окреслили зв'язок економічного і соціального розвитку з проблемами навколишнього середовища і сформулювали ідеї переходу цивілізації до стану «глобальної динамічної рівноваги». Динамічність світової економічної рівноваги як багатомірної та багатофакторної системи, що формується під впливом сукупності різноспрямованих сил і складається з низки елементів, означала, насамперед, таке стійке співвідношення сил (рівновагу), яке зберігається не тільки при втручанні в економічну систему сьогодні, а і при таких змінах, що відбуваються у часі, в майбутньому.

Разом з тим, глобалізація сучасного економічного розвитку все більш загострювала проблеми збереження екологічної рівноваги у природі, а також рівноваги між головними економічними регіонами світу (Північ-Південь, Схід-Захід тощо). Звіт Всесвітньої комісії ООН з навколишнього середовища і розвитку в 1987 р., Конференція ООН з проблем навколишнього середовища і розвитку в Ріо-де-Жанейро в 1992 р. продемонстрували світу катастрофічність глобальної екологічної ситуації, яка могла б стати вибухом вже у XXI ст. Незаперечна необхідність практичних кроків щодо зміни ситуації на краще призвела до принципово нової та фундаментальної стратегії економічного зростання, в основу якої було покладено ідею динамічної рівноваги як розвитку у межах господарської ємності природного середовища, що не вносить незворотних змін у природу і не створює загрози для як завгодно тривалого існування людини як біологічного виду.

Мета переходу суспільства до сталого економічного розвитку означає побудову принципово нової моделі економічного розвитку. Модель як один із важливіших інструментів наукового пізнання відображає умовний спрощений образ конструюємого суспільства відповідно до поставленої ним мети. Побудова суспільства сталого розвитку передбачає довготривалий послідовний процес, тоді як моделювання такого суспільства на основі методології дослідження економічних моделей можливо вже сьогодні.

Оптимальне визначення сутності економічної моделі здійснюється на основі її функцій. Функції моделі відображають напрями цілеспрямованого впливу на зв'язки і відносини між різними компонентами моделі. Всі функції мають універсальні ознаки, а тому притаманні кожній економічній моделі, на основі аналізу яких можна визначити їх певні сутнісні характеристики. Щодо моделі «сталого економічного розвитку», то тут можна виявити такі її характеристики як активність (спрямована на зміну існуючих параметрів системи); еволюційність (характер ініційованих змін поступовий); синергетичність (передбачає взаємодію та взаємозамінність економічних інститутів, передбачає наявність компенсаційних механізмів

розвитку); збалансованість (високий рівень взаємодії із зовнішнім середовищем). Щодо компонентів моделі сталого розвитку, то на сьогодні ними можуть бути такі, як соціалізація, державне регулювання, суспільна відповідальність, екологічність, безпека, інформатизація, власність, корпоративна система, ринкове регулювання, інтелектуалізація, транс націоналізація. Зазначені компоненти виступають не лише як статичні, а насамперед як динамічні механізми організації та функціонування, національної, регіональної та світової економіки, поєднання або взаємний вплив яких певним чином дозволяє визначати зміст та структуру моделі.

Жодна економічна модель не може дати абсолютно точне відображення реальності. Це стосується й моделі «сталого економічного розвитку», розробка якої навіть за наявності найсучаснішої та найпрогресивнішої на сьогодні концепції не може вважатися успішною завдяки відсутності відповідних теоретичних знань, які б виразили суттєві закономірні зв'язки та глибинні структури досліджуваного суспільства, характеризувались систематичністю та спираються на цілеспрямовані пізнавальні процедури. Брак теоретичних знань щодо економіки майбутнього обумовлений об'єктивними та суб'єктивними чинниками: неможливістю визначити матеріальні потреби майбутніх поколінь з точки зору сьогодення; несформованістю єдиної світової економічної системи; відсутністю відповідних інституційних структур, які могли б регулювати світову економічну систему та впливати на динаміку та структуру економічного розвитку; невідповідністю існуючого рівня економічного мислення новому способу виробництва; відсутністю необхідних економічних знань щодо нового способу виробництва, законів функціонування глобальної економіки та сформованих наукових шкіл.

Оскільки у світовому співтоваристві поки ще не створено відповідних інституційних структур, які могли б регулювати світову економічну систему, здатність впливати на динаміку та структуру економічного розвитку на сучасному етапі формується на основі взаємодії національних господарських комплексів та імпульсів, що надходять із світового ринку, тобто на регіональній економічній рівновазі (наприклад, Європейський Союз).

Сукупність притаманних сталому розвитку індикаторів визначає кількісно-якісні параметри та формує науково-теоретичні передумови для розвитку гармонійного економічного національного і світового господарства. За визначенням ООН ключові індикатори можна згрупувати у 14 розділів (табл.1). Захоплюючись кількісними та якісними показниками, слід зважати на необхідність врахування, насамперед, сутнісних показників сталого розвитку. Знання як новий ресурс, що є похідним від людини – головної продуктивної сили суспільства – лише запроваджується у виробництво, трансформуючи при цьому усталені інститути, форми та механізми підприємницької діяльності. Якщо

капіталізм був ерою масового виробництва з тенденцією до укрупнення, то синергія поєднання людини та знання може проявлятися у будь-який, навіть не очікуваний спосіб. Знання як фактор виробництва та ключова продуктивна сила нової економіки, що формується, нині перебуває в стані дослідження.

Перетворення знання на продуктивну силу призводить до формування нового способу виробництва, ознаки якого лише вимальовуються. Володіння певними знаннями розкриває лідерській потенціал, який закладений в кожній людині, та змушує її до активної участі у житті суспільства та глобальної спільноти. А тому поряд з кількісними та якісними критеріями сталого розвитку, слід визначити такі сутнісні критерії сталого розвитку, які пов'язані з постіндустріальним способом виробництва, та визначити необхідні передумови, зумовлені глобальним рівнем реалізації цієї моделі, зокрема:

- зайняття знаннями вагомим місця у системі продуктивних сил;
- зростання рівномірності розподілу власності та доходів;
- створення глобального координаційного механізму;
- підпорядкування національних інтересів глобальним;
- утвердження глобального економічного мислення;
- збільшення частки глобальних публічних благ у глобальному виробництві та споживанні;
- формування систем моніторингу та оцінки глобальних ризиків майбутніх та тих, що існують нині (вплив ГМО, причини мутації, наслідки генної інженерії тощо);
- глобальна інституціоналізація довіри, яка може полягати у створенні таких систем, які дозволять забезпечувати контроль глобальної громадськості за станом планети без втручання у внутрішні справи держав, особливо у сфері безпеки;
- втрата значного ефекту від масштабу, яка призведе до зміни моделей транснаціоналізації;
- зміна моделей освіти через більш глибоку інтеграцію освіти у виробництво;
- посилення міждисциплінарності знання та настання нової ери філософії;
- структурна перебудова за рахунок розвитку нових видів послуг в існуючих галузях (наприклад, в сфері туризму відбуватиметься зростання обсягів послуг зеленого, технологічного, космічного, круїзного туризму тощо), створення нових галузей як в сфері виробництва товарів, так і надання послуг переважно соціального характеру;
- залежність темпів економічного зростання від темпів зростання кількості населення у світі, що дозволить відмовитись від політики обмеження зростання кількості населення;

– збільшення питомої ваги відновлювальних ресурсів та скорочення частки споживання не відновлювальних ресурсів.

Запропоновані положення дозволяють розвинути методологічні підходи до розуміння постіндустріальних моделей розвитку та визначають вектор економічного розвитку, якому необхідно слідувати країні, яка прагне посісти місце серед розвинених країн. Розуміння закономірностей постіндустріального способу виробництва, що формується нині, багато в чому спирається на концепцію сталого розвитку, яка на сьогодні є тією ниткою Аріадни, що веде світову економіку до гармонійного конкурентоспроможного економічного розвитку.

Висновки. Концепція стійкого розвитку дає інструменти і можливість окреслити таку модель сталого розвитку світового господарства, яка розвивається не ставлячи питання щодо співвідношення пріоритетів сьогодення та майбутнього. Сталий розвиток необхідно розглядати як концепцію, яка може бути покладена в основу постіндустріальних моделей розвитку. В умовах індустріального способу виробництва реалізація такої моделі практично неможлива через те, що існуючий рівень розвитку продуктивних сил та відповідно панівний спосіб виробництва не дозволяють досягати поставлених цілей за допомогою існуючих засобів. Безсумнівним є положення щодо можливості реального втілення концепції сталого розвитку виключно в умовах глобальної економіки, що формується. А вузьке трактування сталості звужує методологічну та практичну цінність цієї концепції. Сталість туризму, сільського господарства та інших галузей в межах регіонів та навіть національних економік є лише частковим випадком, особливим у загальному, а тому не може формувати пріоритети розвитку. Таким чином, для реалізації моделі сталого розвитку першочерговою умовою є формування глобального мислення у світових лідерів.

Список використаних джерел:

1. Jovane F., Yoshikawa H. The incoming global technological and industrial revolution towards competitive sustainable manufacturing // CIRP Annals - Manufacturing Technology, Volume 57, Issue 2, 2008, P. 641-659
2. Onishi A. Futures of global interdependence (FUGI) global modeling system: Integrated global model for sustainable development // Journal of Policy Modeling, Volume 27, Issue 1, February 2005, P. 101-135
3. Blinc R., Zidansček A., Šlaus I. Sustainable development and global security // Energy, Volume 32, Issue 6, 2007, P. 883-890
4. Clark G. Evolution of the global sustainable consumption and production policy and the United Nations Environment Programme's (UNEP) supporting activities // Journal of Cleaner Production, Volume 15, Issue 6, 2007, P. 492-498
5. Jegatheesan V., Liow J.L., Shu L., Kim S.H., Visvanathan C. The need for global coordination in sustainable development // Journal of Cleaner Production, Volume 17, Issue 7, May 2009, P. 637-643

6. Gończ E., Skirke U., Kleizen H., Barber M. Increasing the rate of sustainable change: a call for a redefinition of the concept and the model for its implementation // *Journal of Cleaner Production*, Volume 15, Issue 6, 2007, P. 525-537
7. Hughes B., Johnston P. Sustainable futures: policies for global development // *Futures*, Volume 37, Issue 8, October 2005, P. 813-831
8. Kotabe M., Murray J. Global sourcing strategy and sustainable competitive advantage // *Industrial Marketing Management*, Volume 33, Issue 1, 2004, P. 7-14
9. Sneddon C., Howarth R. Sustainable development in a post-Brundtland world // *Ecological Economics*, Volume 57, Issue 2, 1 May 2006, P. 253-268
10. Ефремов А. Устойчивое или гармоничное (с экосистемой) развитие – чему отдать предпочтение? // *Экономика Украины*. - №2. - 2008. – С. 85-90.
11. Корнийчук Л., Шевчук В. Устойчивое развитие и глобальная миссия Украины // *Экономика Украины*. - №5. - 2009. – С. 4-14.
12. Шостак Л. Цели и приоритеты устойчивого развития Украины // *Экономика Украины*. - №10. - 2002. – С. 30-36.
13. Філіпенко А.С. Глобальні форми економічного розвитку історія і сучасність. [Текст]– К.: Знання, 2007. – 670 с. - ISBN 978-966-346-268-X

References:

1. Jovane, F. and Yoshikawa, H.(2008), "The incoming global technological and industrial revolution towards competitive sustainable manufacturing", *CIRP Annals - Manufacturing Technology*, vol. 57, no. 2, pp. 641-659.
2. Onishi, A. (2005), "Futures of global interdependence (FUGI) global modeling system: Integrated global model for sustainable development", *Journal of Policy Modeling*, vol. 27, no. 1, pp. 101-135.
3. Blinc, R. Zidansček, A.and Šlaus, I.(2007), "Sustainable development and global security", *Energy*, vol.32, no. 6, pp. 883-890.
4. Clark, G.(2007), "Evolution of the global sustainable consumption and production policy and the United Nations Environment Programme's (UNEP) supporting activities", *Journal of Cleaner Production*, vol. 15, no. 6, pp. 492-49.
5. Jegatheesan, V. Liow, J.L. Shu, L. Kim, S.H. and Visvanathan, C. (2009), "The need for global coordination in sustainable development ", *Journal of Cleaner Production*, vol. 17, no.7, pp. 637-643.
6. Gończ, E. Skirke, U. Kleizen, H. and Barber, M. (2007), "Increasing the rate of sustainable change: a call for a redefinition of the concept and the model for its implementation ", *Journal of Cleaner Production*, vol. 15, no. 6, pp. 525-537.
7. Hughes, B. and Johnston, P. (2005), "Sustainable futures: policies for global development" ,*Futures*, vol. 37, no. 8, pp. 813-831.
8. Kotabe, M. and Murray, J. (2004), "Global sourcing strategy and sustainable competitive advantage", *Industrial Marketing Management*, vol. 33, no. 1, pp. 7-14.
9. Sneddon, C. and Howarth ,R. (2006), "Sustainable development in a post-Brundtland world", *Ecological Economics*, vol. 57, no. 2, pp. 253-268.
10. Efremov, A. (2008), Ustojchyvoe yly harmonychnoe (s ekosystemoj) razvytye – chemu otdat' predpochtenye? [Sustainable or balanced (with ecosystem) development - what to choose?], *Ekonomyka Ukrainy*, vol. 2,pp.85-90.
11. Kornijchuk, L., and Shevchuk V. (2009), Ustojchyvoe razvytye y hlobal'naia myssyia Ukrainy [Sustainable development and global mission of Ukraine], *Ekonomyka Ukrainy*, vol. 5,pp.4-14.

12. Shostak, L. (2002), Tsely y pryorytety ustojchyvoho razvytyia Ukrainy // Ekonomyka Ukrainy [Objectives and priorities of the sustainable development in Ukraine], Ekonomyka Ukrainy, vol.10,pp.30-36.
13. Filipenko, A.S. (2007), Hlobal'ni formy ekonomichnoho rozvytku istoriia i suchasnist'. [Global economic forms of history and modernity], Vyd-vo Znannia, Kyiv, pp.670.

Рецензент: Дацій О.І., д.е.н., професор

УДК 351

Щербаківська Л. М.,

здобувач Академії муніципального управління

СУТНІСТЬ ДЕРЖАВНИХ ПОСЛУГ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЇХ ЯКОСТІ

Анотація. Уточнено зміст понять «послуга», «державна послуга» як соціально-економічних категорій. Встановлено низьку якість надання державних послуг в Україні. Запропоновано напрями подальшого підвищення якості надання державних послуг.

Ключові слова: послуга, державна послуга, соціально-економічні категорії, напрями підвищення, якість.

Щербаковская Л. М.,

соискатель Академии муниципального управления

СУЩНОСТЬ ГОСУДАРСТВЕННЫХ УСЛУГ И ОБЕСПЕЧЕНИЕ ИХ КАЧЕСТВА

Аннотация. Уточнено содержание понятий «услуга», «государственная услуга» как социально-экономических категорий. Установлено низкое качество предоставления государственных услуг в Украине. Предложены направления дальнейшего повышения качества предоставления государственных услуг.

Ключевые слова: услуга, государственная услуга, социально-экономические категории, направления повышения, качество.

Shcherbakivsky Ludmila,

Competitor Academy of Municipal Management

NATURE OF SERVICE AND SUPPORT THEIR QUALITY

Annotation. It was established that the theory of public services has a different weight and prevalence in different countries. In Ukraine, the term "service" refers to the socio-economic categories and understood as the result of a provider of services to meet the needs of their customers. Ukrainian legislation does not clearly defining "public services", which leads to ambiguous interpretation.

It is proved that the gap between the modern demands of society and the state apparatus is the risk of loss of trust in government, and as a result - not the perception of the public administration reform. In this regard, the field of public administration should be clearly delineated and limited solely those problems where government intervention is